

		Budapestre vonatkozó újságcikkek		Oszályozás
				Tárgy
Szerző:				Hely
Cím:		Pesti album		Idő
Forrás:		Ae Uzag		Személy
		1919. 3. 9		
		(Hely)		
		(Idő)		
		(Kőj. v. üz.)		
		(Oldal)		

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi háziinyomda 1916.

Pesti album.

A kávéház a háboru alatt a legforszírozottabb spekulációs objektum lett. Nagyon érdekes olvasmány lenne statisztikát kapni róla, hogy a budapesti kávéházak közül az utolsó négy esztendő alatt hány és hányszor cserélt gazdát? Menynyi maradt meg a békebeli tulajdonosa kezén? S a melyik többször váltott birtokost, azt mennyiért adták el először és mennyit fizettek érte utoljára? Ebből a statisztikából kiderülne, hogy a kávéházak mostani tulajdonosainak egy igen nagy hányada, ha ugyan nem a többsége, nem *Lávés*. Ez soso volt a tanult mesterségük. Sikeres ügyletekkel pénzhez, még pedig nagy pénzhez jutott emberek, a kik, hogy minél busásabban kamatoztassák, nem bankházba, hanem kávéházba fektették a tőkéjüket. Hogy fejlesztek, vagy a megnehezedett viszonyok között legalább nivón tartásuk ezt az ipart, arról szó se lehetett. Hiszen nem szakemberek és az ambíciójuk se az volt, hogy azzá legyenek. A mire törekedtek: kifejni a tehenet és minél drágábban tudadni rajta. A kétségtelenül meglévő tárgyi okok mellett az a magyarázata a valamikor méltán híres, mert igazán kitűnő pesti kávéház rohamos és állandó leromlásának, a publikummal szemben való teljesítő képessége siralmas megcsökkenésének. Rideg hely lett, nyers, kellemetlen, kapzsi, kedély nélkül való és minden találékonysága abban kimerülő, hogyan és milyen czimen sarczolhatná meg még egy korona vagy hatos erejéig azt, a ki az asztalához leül. Mert az amortizálatlan friss tőkéek gyors és nagy kamatokat szomjaztak és vastagabban akartak távozni, mint a hogyan érkeztek. A pinczerek bérmozgalma most egy váratlan, de bizonyára nem jogosulatlan új tétellel terheli a kávéházi spekulációt, a melynek semmi joga sincs arra, hogy e tétel terhét a közönség eméltányosságára hárítsa. A kiknek ez volt az állandó elvük, hogy mindig kevesebbet adni a közönségnek és mindig többet fizettetni érte, no a mi üres zsebünkben keressék azt, a mit a maguk duzzadt bugyellárisából kell leadniuk.